

kisendab ma pealt minno pole." Küll püdis Kain omma süüd warjata ja wabbandada; agga temma tappetud wenna werri tunnistas temma wasto, temma südda ärkas ülles, kartuses pöggenes temma ühhest kohast teise, ja ütles wimaks Issandale: mo sü on surem, kui et sedda wõiks andeks anda! Ja pöggenes omma wannemate ja omma wennaeste ja õekeste eest, ja läks omma naesega ärra hommiko pole.

Kõik tulles waewaks delale,
Mis temma kúrja teeb,
Patt langeb koormaks kaelale
Ja hinge rahho sööb.

Tuul wälja peal, leht metsa all
Teeb hirno, kabbinat;
Ja pärrast ilma ello tal
On kartust, wabbinat.

Sest nõua õigust, waggadust
Siin ellus hauani,
Et süüd ja hinge wiggadust
Et saaks ja taewani.

4. Esimeste innimeste pitk igga ja nende sigginemine.

Ma = ilm ja temma himmo lähkáb hukka; agga, kes Jummalatahtmist teeb, se jääb iggaweste.

1 Joann. 2, 17.

Esimesed innimesed ellasid wägga kaua, ja et meil küll teadmata, mis aasta arro neil olli; siis on ommeti issiennesest mõista, et nende lodud ja walli ello wiis, nende igga pitkendas, ja nemmad selle läbbi wannemaks piddid sama kui nende järgmised.

Peame, sedda luggedes, Jummalatahtmist ja ettemurresemist immeks panema ja kiitma. Sest sedda wiisi agga olli wõimalik, et lapsed ja lastelapsed ja nende järgmised teada said ja õppisid, mis nende wannemad omma ello aegas maiapidamise, põlloharrimise ja mitme mu asjade polest leidnud ja tunnud hea ja tullusa ollewad. Adam sai ühheksa sadda kolmkümmend aas-